

POSTANOWIENIE

Dnia 3 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **S. P.** uniewinnionego od czynu z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. i in., **W. W.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 3 kwietnia 2025 r.,

wniosku obrońcy S. P. i W. W. o zasądzenie na rzecz oskarżonych od Skarbu Państwa poniesionych przez nich wydatków związanych z ustanowieniem obrońcy z wyboru w postępowaniu kasacyjnym,

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz S. P. i W. W. kwoty po 4.800,00 zł (cztery tysiące osiemset złotych) tytułem uzasadnionych wydatków na ustanowienie obrońcy w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 marca 2025 r., sygn. akt II KK 398/24, Sąd Najwyższy oddalił jako oczywiście bezzasadne kasacje prokuratora wniesione na niekorzyść m.in. S. P. i W. W. od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 23 kwietnia 2024 r., sygn. akt XI Ka 936/23, uniewinniającego tych oskarżonych od popełnienia zarzucanych im aktem oskarżenia czynów.

W dniu 26 marca 2025 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy S.P. oraz W. W. o zasądzenie na rzecz oskarżonych od Skarbu Państwa zwrotu faktycznie poniesionych przez nich kosztów ustanowienia obrońcy z wyboru w postępowaniu kasacyjnym, zakończonym powołanym wyżej postanowieniem z dnia 19 marca 2025 r. Wysokość poniesionych kosztów została udokumentowana fakturami VAT nr [...] /2025 i [...] 1/2025.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przedmiotowy wniosek tak co do zasady jak i wysokości dochodzonych kwot zasługuje na uwzględnienie.

Oddalenie kasacji oskarżyciela publicznego wniesionych na niekorzyść oskarżonych skutkowało obciążeniem Skarbu Państwa kosztami postępowania kasacyjnego, do których odpowiednie zastosowanie mają przepisy o kosztach postępowania odwoławczego (art. 637a k.p.k.).

Ponieważ w niniejszej sprawie nadzwyczajny środek zaskarżenia wniesiony został wyłącznie przez prokuratora – koszty procesu za postępowanie kasacyjne ponosi Skarb Państwa (art. 636 § 1 in fine k.p.k.), o czym zresztą co do zasady przesądził już Sąd Najwyższy w orzeczeniu oddalającym jako oczywiście bezzasadne kasacje wniesione na niekorzyść prawomocni uniewinnionych S. P. oraz W.W.. To z kolei rodzi po stronie Skarby Państwa zobowiązanie do poniesienia uzasadnionych wydatków związanych z ustanowieniem przez każdego z oskarżonych jednego obrońcy (art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 616§ 1 pkt 2 k.p.k.).

Ponieważ dochodzone przez oskarżonych kwoty mieszczą się w granicach wyznaczonych przepisami § 11 ust. 2 pkt 6 i § 15 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j.: Dz. U. z 2023 r., poz. 1964 ze zm.), a fakt ich uiszczenia został udokumentowany fakturami VAT, brak podstaw tak natury faktycznej jak i prawnej do zakwestionowania ich wysokości.

Z tych względów postanowiono jak na wstępie.

[J.J.]

[a.t]]